

El deporte en Sta. Eulalia a nivel de Alevines

Todos los Clubs, cuya cantera se inicie en las categorías de Benjamines, Alevines e Infantiles deben recoger sus frutos en las categorías que les preceden. En el caso concreto de Sta. Eulalia, los Alevines son un equipo de chavales comprendidos entre los 10 y 12 años, que tienen afición, y practican el deporte como un «hobby». Su mentalización deportiva no es aún una virtud definida totalmente, pero los deseos de estos chicos en progresar son manifiestos en cada uno de ellos. Yo creo que las personas que los tienen a su cargo deben ser conscientes de la labor que desarrollan, en bien del Deporte y en la formación deportiva de estos muchachos.

En capítulo aparte podríamos reseñar los resultados que se registran en este Campeonato en el que participan, pues si bien las victorias son algo que les puede vanagloriar, también las derrotas les pueden afectar, aunque a esa edad tienen relativa importancia. Pero creemos que lo más interesante de todo es la práctica de este deporte, que les enseña a convivir y a crear un círculo de amigos y compañeros que siempre recordarán con nostalgia: aparte, intentar comprender que el fútbol es una escuela en la que deben intentar aprender, corregir y superar los obstáculos que se les presenten.

Y ya para finalizar, exponer que el C. E. Santa Eulalia de Ronsana, tiene en esta categoría jugadores caso Cladellas, Carrillo, Tarré, etc., que dentro de pocos años darán tardes de gloria a este Club, que tan dignamente dirigen unos hombres cuya arma primera es la afición.

Rafa

Societat de Caçadors

Hola! No sé com presentar-me a vosaltres, amics lectors. El que sí sé, és que ja he començat a escriure el meu primer article en una revista. El tema és la caça i la Societat de Caçadors local.

Ningú ha escrit res més d'aquest tema des que en Jaume Flaqué ens va deixar per passar a millor vida. M'agradaria parlar d'ell, però tots el coneixíem prou, i en Joan Cabot, un gran amic seu, ja ho va fer, i per cert molt bé.

Per al càrrec que ocupava en Jaume a la Societat ha estat designat en Josep Solé, de can Pineda. Tots esperem i creiem que ho podrà fer igual que el seu antecessor.

Cal dir que ara es venen cartutxos a Can Pineda. Ho dic per si algú no se n'ha assabentat i pensava anar a can Mataporcs.

No us diré gran cosa més, perquè ha estat una mica precipitat el que jo escrivís aquesta informació de la Societat de Caçadors.

Només em resta parlar una mica d'un senyor que va fer un escrit a l'últim número d'aquesta revista «Ronsana», i no va voler dir la seva identitat per por que els caçadors féssim alguna mena de revenja.

Aquest personatge deia més o menys això: «Els meus fills no volen o no poden anar al bosc a fer motocross o cycle-cross, perquè els caçadors no els hi tirin un tret».

Aquest personatge —i el tracto així perquè no sé qui és— està molt equivocada respecte a nosaltres. Els accidents produïts per un caçador sempre han estat mínims. El caçador té un gran sentit de responsabilitat quan té una arma de foc a les mans. Cosa que un motorista d'aquest tipus que corren pels boscos no en té cap, ni responsabilitat ni sentit comú.

El caçador paga una llicència a ICONA, un «coto», una assegurança obligatòria i una a tercers que no és obligatòria. I té limitats els dies i llocs per a la caça. En canvi, molts d'aquests motoristes, ni tenen carnet de conduir, ni tenen la moto matriculada, ni assegurança obligatòria... i es fiquen al mig de les caceres molestant i aixafant gossos. I ens hem d'aguantar. El nombre d'accidents mortals i greus que tenen amb motos sempre serà molt més elevat que els dels caçadors.

Per això aquest senyor no va donar el nom, però va ser també perquè no va reflexionar gaire quan va fer l'article, i només pensava en els seus fills.

El bosc és de tothom qui el respecta, i jo crec que no hi ha ningú que el respecti més que el caçador, perquè som els únics que ho fem. Els únics. I en dir el bosc, també em refereixo a la propietat privada.

Pels meus coneixements de la gramàtica catalana, que són molt pocs, no crec que m'hagi expressat gaire bé. Només em van ensenyar castellà i em considero un analfabet del català. Però ja n'aprendré, us ho asseguro.

Quant a la caça, us diré que ja s'ha acabat la temporada, però no del tot. Es pot anar a caçar les anomenades aus aquàtiques, com ànecs, «gansos», becades, avutardes..., per això només en llacunes, estanys i voreres del mar i pantans, del Baix Ebre, País Valencià, Múrcia, Andalusia, etc.

En el pròxim escrit procuraré ser més explícit i informar de les properes activitats de la Societat i de la caça. Fins llavors doncs. Adéu-siau.

Víctor Sala

PINSOS RELATS s.a.

☎ 841 61 26 - 841 62 82

LLIÇA D'AMUNT

I. Dantí

**TALLER DE
SERRALLERIA METÀL·LICA**

Bastida Nova

Telèfon: 865 00 96 (Domicili particular)

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA